

αὐτὸν, ὁδηγῶν αὐτὰ διὰ τῆς χειρὸς πρὸς τὸν οὐρανόν. Οὕτως εἶναι ὁ δρόμος καὶ τοιοῦτος ὁ ὁδηγός, περὶ τοῦ ὁποίου θέλομεν λαλῆσαι — ὁδηγός, ὅστις ἔχει πολλὰ ἐνάρτητα παιδιά ὡς συνοδοιπόρους, πνευρόμενα μὲ αὐτὸν εἰς τὰ οἰκίσματά του, ἐν οὐρανῷ.

ΤΑ ΜΟΣΧΟΚΑΡΠΙΑ.

Εἰς τὰς νήσους Μολούκας, πλησίον τῆς Ίαβας, ὑπὸ τὸν ἱσημερινόν, παράγονται ἀφύονα ἀρώματα, μοσχοκάρπια (τὰ κοινῶς *μοσχοκάρφια* ἢ *καρυοφύλλια*), κανέλλα, μοσχοκάρυα, ζιγγίβερις, πεπέριν, καφές, ζακχαροκάλαμοι, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ ὑρῶζιν, ὑπῶραι καὶ ἄλλα. Αἱ νῆσοι αὗται ἀνεκαλύφθησαν ἐν ἔτει 1511 ὑπὸ τῶν Πορτογάλων, σήμερον δὲ ἀνήκουσιν αἱ μὲν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, αἱ δὲ εἰς σουλτάνους ἀνεξαρτή-

Κλάδος Μοσχοκαρπίας.

τους· διατηροῦσιν ὅμως εἰσέτι καὶ οἱ Πορτογάλλοι ἀετὶ κατὰ τινάς.

Ἡ μοσχοκαρπέα εἶναι μέγα δενδρόλιον ἀειθαλές, τοῦ ὁποίου ὁ κορμὸς ἐκτείνεται μέχρι ἀνθρωπίνης ὕψους, λαμβάνουσι δὲ οἱ κλώνες τότε σχῆμα πυραμιδοειδές, καὶ τὰ μὲν φύλλα του, ὁμοιάζουσι τὰ τῆς δάφνης, τὰ δὲ ἄνθη του εἶναι ῥοδόχρους, καὶ ὁ φλοιὸς του ἐλατόχρους. Περιέργον εἶναι ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο δίδει πλείονα καρπὸν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἢ ἐκ τοῦ ἄλλου, κατὰ τοὺς καιρούς· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ καρπὸς του εἶναι λευκός, ἀλλὰ καθέσον ὠριμάζει, ὑποκοκκινίζει, καὶ ἐξηραίνόμενος καθίσταται ὑπόμαυρος, — τὸ μοσχοκάρπιον. Δις τοῦ ἐνιαυτοῦ γίνεταί ἡ συγκομιδὴ του, πρῶτον κατὰ τὰ Χριστούγεννα, καὶ

δεύτερον κατὰ ἰούλιον. ἤτοι κατὰ τὰ δύο περίπου ἡλιοστάσια. Ὡς εἰς τὰς χώρας ἐκαίνας εἶναι μᾶλλον συγκαρσμένους ὁ αἶρ· ἀλλὰ κατὰ τὴν χειμερινὴν ἡλιοστάσιον, τὴ μοσχοκαρπίαν εἶναι θερμότερον, ἐπειδὴ τότε ὁ ἥλιος εὐρίσκεται ἐκεῖ εἰς τὸ κατακόρυφον σημείον του. ἤτοι εἰς τὸ ζενίθ. Ὅσακις τὸ ἔτος εἶναι θερμὸν καὶ ἄνυδρον, εἰς ἐσχάτην τῶν νήσων συνάγονται 300 ἢ 400 *παχάρια* (μέτρον τῶν τόπων ἐκεῖνων)· ὅλων δὲ τῶν Μολουκῶν ἡ συγκομιδὴ ἀποφέρει 400,000 λίτρων μοσχοκαρπία.

Ἡ μοσχοκαρπέα συγχέως βλαστάνει αὐτοφυῆς εἰς τὰ ὄρεϊνά μέρη, καὶ μέχρι τινὸς ἐφρονεῖτο ὅτι μεταφυτευομένη εἰς τὰ πεδινὰ ἐξηραίνεται, ἀλλ' οἱ Ὀλλανδοὶ ἐδοκίμασαν ἀκολούθως, καὶ εἶδον ὅτι μεταφυτεύεται καὶ προκόπτει ἐξαίρετα καὶ εἰς τὰ πεδινὰ. Ἐφρονεῖτο πρὸς τοῦτοις, ὅτι μόνον εἰς τὰς πέντες νήσους, τὰς κυρίως Μολούκας ὀνομαζομένας, ἐφύετο ἡ μοσχοκαρπέα, ἔπειτα ὅμως εὐρέθη καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας τῶν πέριξ, εἰς τὰς ὁποίας ἐξετάθη τῶν Μολουκῶν τὸ ὄνομα· ὥστε σήμερον ἀποκαλοῦνται οὕτω καὶ αἱ μεταξὺ τῶν Φιλιππινῶν καὶ τῆς Ίαβας. Θέλοντες οἱ Ὀλλανδοὶ νὰ καρπῶνται αὐτοὶ μόνον τὸ ἐμπόριον τοῦ προϊόντος τούτου, ἐπροσπάθησαν νὰ καταστρέψωσι διὰ τῆς βίας ἢ τῆς πονηρίας ὅλας τὰς μοσχοκαρπέας ἔσαι εὐρίσκοντο ἔξω τῶν κτήσεών των, ἀλλὰ δὲν το κατόρθωσαν. Οὗτοι μετεφύτευσαν αὐτάς· προσέτι καὶ εἰς τὰς Ἰνδικὰς ἀποικίας των· ἀλλὰ λέγεται ὅτι τῶν οὕτω μετατοπισμένων ὁ καρπὸς εἶναι ὑποδεέστερος.

Τὰ φύλλα, ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον αὐτὰ τοῦ δένδρου ἔχουσιν ἰσχυρὴν ἐπίσχεσιν ὡς καὶ ὁ καρπὸς, καθὼς καὶ γερῶν. Ἐὰν ὁ καρπὸς δὲν συγκομισθῇ ἀκριβῶς εἰς τὴν ὥραν του, παχύνεται καὶ σκληρύνεται τάσον, ὥστε μόνον ὁ φλοιὸς του μένει χρήσιμος.

Ἐκαστος τῶν κατοίκων κέντηται ὀλίγας τινὰς μοσχοκαρπέας, τὰς ὁποίας ἐπιτηρεῖ μόνος, καὶ συνάγει τὸν καρπὸν χωρὶς παῶς νὰ τὰς καλλιεργῇ. Εἰς ἐσχάτην δὲ νήσον διδεται εἰς τὰ μοσχοκαρπία ἄλλο ὄνομα· εἰς τὴν Ταβόρην καλοῦνται *γομόδ*, εἰς τὴν Σαραγγάνην *πογγαλαβάν*, ἀλλαχοῦ δὲ *χιάτσε* (*chia-che*), κτλ. (Μυρία Ὅσα)

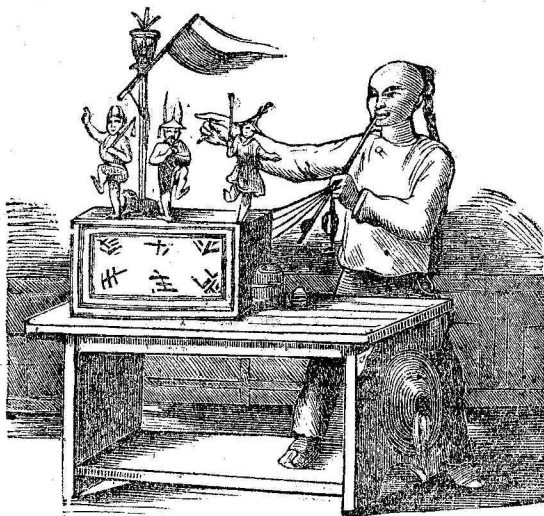
ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ.

Καθ' ὅσον τὴν κίσημον τὰ παιδιά ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀγάπην πρὸς τὰ παιγνίδια, καὶ δικαίως· ἀλλὰ τὸ περιέργον εἶναι, ὅτι συχνὰ ἀπαντῶμεν τὰ αὐτὰ παιδικὰ παιγνίδια εἰς διαφόρους χώρας.

Ἰδοὺ μία εἰκονογραφία παριστώσα Κινέζον καπνίζοντα τὴν καπνοσύριγγά του, καὶ διὰ κλωστῶν ἢ συρ-

μάτων διευθύνοντα τὰς κινήσεις τῶν κυκλῶν, τὰς ὁποίας ἔχει ἐστημέναις ἐπὶ τινος κιβωτίου. Τοιοῦτον ἐπιτήδειοι εἰς τοῦτο εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ὥστε ὁ θεατὴς θαυμάζει τὴν ταχύτητα, τὸ εὐτροφον καὶ τὸ κανονικὸν τῶν κινήσεων, τῶν ἀψύχων τούτων ἀνιματίων.

Τὸ παιγνίδιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρὰ τοῖς Κινέζοις εἶναι τὸσον ἀπὸ τῶν καὶ τοῖς παρέχει πολλὴν καὶ ἀθῶαν διασκεδασιν, μεταφερθὲν εἰς τὴν Εὐρώπην ἐξέπεσαν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἀχρειάστατα καὶ ἐξαχρειωτικώτατα, — τὸν λεγόμενον *καρναγιάζην*, ὅστις ἐνταῦθα ἐν Ἀθῆναις κατήντησε πηγὴ κακοήθους εὐχαριστήσεως καὶ ἐξαχρειώσεως εἰς πολλὰ τῶν παιδιῶν καὶ νεανίσκων.

Ἐτερον τῶν ἀγαπητῶν παιγνιδίων μεταξὺ τῶν παιδιῶν τῆς Κίνας εἶναι καὶ οἱ παρ' ἡμῖν λεγόμενοι ἀετοί, εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ὕψωσιν τῶν ὁποίων οἱ παῖδες δεικνύουσι μεγάλην ἐπεξειότητα καὶ καταβάλλουσι πολλὸν κόπον καὶ τέχνην. Ἐνίοτε βλέπει τις παμπληθεῖς ἀετοὺς παντὸς χρώματος καὶ ποικίλων μορφῶν. Ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶλα τὰ παιδιὰ κατασκευάζουσι τοὺς ἀετοὺς τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' οἱ Κινεζοπαῖδες, οἵτινες ἀγαποῦν πολὺ τὴν ποικιλίαν, εἰς εἶλα τὰ πράγματα, κατασκευάζουσιν ἑκαστὸς τὸν ἀετὸν τοῦ κατὰ τὴν ὁρεξίν του. Οὕτω δὲ βλέπει τις πολλάκις ἱταμένους εἰς τὸν ἀέρα πολυπληθεῖς ἀετοὺς διαφόρων χρωμάτων καὶ διαφόρων μορφῶν, ὡς λ.χ. πετῶν, ἑλθῶν, κτηνῶν, πλοίων κλπ.

Ἐνταῦθα εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ βασιλείου μας, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἀστυνομίας, οἱ παῖδες διασκεδάζουσι διὰ πετροπολέμων, οἱ ὅποιοι πολλάκις ἀπέβησαν θανατηφόροι εἰς πολλὰ ὀρσυχῇ παιδιὰ· ἀλλ' εἰς τὴν Κίναν, ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς δὲν γνωρίζεται, τὰ παιδιὰ προτιμῶσι νὰ διασκεδάζωσι μὲ τοὺς ἀετοὺς

τῶν, καὶ ἐξερχόμενα τῶν πόλεων ἢ χωρίων ἀγωνίζονται πῶς νὰ κατορθώσωσι νὰ φέρῃ ἕκαστον τὸν ἀετὸν τοῦ ὑπὸ τὸν ἀετὸν τοῦ γειτονικοῦ του καὶ οὕτω νὰ τὸν σώρῃ πρὸς ἑαυτόν. Ὁ δ' ἐπιτυχὼν τοῦτο λαμβάνει τὸν ἀετὸν ἐκείνου.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος ἐνταῦθα περὶ τῶν παιδιῶν τῆς Κίνας, δὲν δύναμαι νὰ τελειώσω χωρὶς νὰ προσθέσω, ὅτι ταῦτα ἂν καὶ ἀμαθῆ, καὶ ἀνατρεφόμενα εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν προσφέρουσιν ὅμως μέγα σέβας εἰς τοὺς γονεῖς τῶν καὶ τοὺς ὑπακούουσι κατὰ πάντα.

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα γέινῃς μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ δίδει.» (Ἐντολὴ Πέμπτη.)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παιδῶν.)

Ἀφρικανὸς τις ἀρχηγὸς φιλονεικῶν ποτὲ πρὸς ἄλλον ἀρχηγὸν τὸν ἐκτόπησεν· οὗτος δὲ ὀργισθεὶς ὤμοσεν, ὅτι ἤθελε τὸν ἐκδικηθῆ. Ἡμέραν τινα λοιπὸν, ὁ κτυπηθεὶς ἀπαντήσας κατ' ὁδὸν τὸ κοράσιον ἐκείνου, ὅστις τὸν εἶχε κτυπήσει, ἔσυρεν αὐτὸ εἰς τὴν καλύβην του καὶ ἀπέκοψε τὰς χεῖράς του, λέγων, «τώρα εἶμαι ἱκανοποιημένος.»

Μετὰ παρέλευσιν καιροῦ, ὁ πατὴρ τοῦ δυστυχχοῦς τούτου κορασίου, ἀπορρήξας τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου ἐπέβη εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ καὶ ἀφήσας τὴν εἰδωλολατρείαν ἔγεινε Χριστιανός, καὶ ἔκτοτε ἤρχισε ν' ἀνατρέφῃ τὴν οἰκογένειάν του εὐαγγελικῶς πολλάκις ἀναγινώσκων εἰς τὰ τέκνα του, ὅτι λέγει ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς περὶ ἀγάπης. «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς καταρώνται, εὐεργετεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες σᾶς βλάπτουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι.» (Ματθ. ε', 44).

Ἐπὶ τέλους ἀπέθανεν ὁ πατὴρ, ἡ δὲ ἡκρωτηριασμένη κόρη ἔζη διάγουσα βίον χριστιανικόν. Ὁ μαῦρος ἐκεῖνος ὅμως, ὅστις εἶχεν ἀποκόψει τὰς χεῖράς τῆς, γηράσας κατήντησεν εἰς τὴν πτωχείαν, ὥστε περιφερόμενος ἀπὸ θύρας εἰς θύραν ἐζήτει ἐλεημοσύνην. Ἡμέραν δέ τινα ἔχρους καὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας ὅπου ἔζη ἡ χριστιανὴ κόρη, καὶ ἐζήτησεν ὀλίγον ἄρτον. Αὐτὴ δὲ γνωρίζασα αὐτὸν ἔκρυψε τὰς χεῖράς τῆς καὶ προσέταξε νὰ τῷ δώσῃ ποτήριον γάλακτος καὶ τεμάχιον ἄρτου. Ἀπρὸ δὲ ἐκεῖνος εἶχεν ἤδη φάγει, τότε ἔδεξε πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖράς τῆς λέγουσα «καὶ ἐγὼ τώρα εἶμαι ἱκανοποιημένη!»

Μέγας ὑπῆρξεν ὁ τρόμος καὶ ἡ ἐκπληξίς τοῦ δυστυχχοῦς ἐκείνου μαύρου, ἀλλ' ἡ κόρη αὐτῆς λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ